

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat hij op 31 januari 2009 door politieambtenaar W. van het regionale politiekorps Midden en West Brabant met een (lange) wapenstok in zijn gezicht is geslagen. Verzoeker heeft hierdoor ernstig letsel opgelopen.

Verder klaagt verzoeker erover dat de aanwezige politieambtenaren geen aandacht aan zijn letsel hebben geschonken en hem geen hulp hebben geboden.

Beoordeling

Algemeen

In de nacht van 30 op 31 januari 2009 omstreeks 4.00 uur in de ochtend wordt een persoon aangehouden in verband met het vernielen van een plantenbak. Omdat op dat moment een groep vrienden van de verdachte er aan komt lopen en zich met de aanhouding begint te bemoeien, is het nodig dat de twee politieambtenaren die de aanhouding verrichtten worden afgeschermd door twee andere politieambtenaren met behulp van hun politiefietsen. De groep omstanders wordt echter steeds groter en groeit aan tot ongeveer 20 à 25 personen. Er wordt geschopt tegen een politiefiets, gescholden en beledigingen in de richting van de politieambtenaren geuit. Inmiddels is er politieassistentie ter plaatse gekomen, waaronder twee hondengeleiders met hun diensthonden. Een van deze hondengeleiders is politieambtenaar W. Samen met de diensthonden is er met een aantal politieambtenaren een linie gevormd om de groep omstanders op afstand te houden. Hierbij wordt ook geslagen met de wapenstok. Er worden vervolgens meer aanhoudingen verricht. De sfeer wordt steeds grimmiger, want er wordt ook vanuit een hoekwoning met bierflessen naar de politieambtenaren gegooid. Hierbij wordt een politieambtenaar op zijn achterhoofd geraakt met een bierfles. De situatie is hectisch en bedreigend, waarbij er door een politieambtenaar op de noodknop van de portofoon is gedrukt. Er vinden in deze hectiek meerdere incidenten plaats. Verzoeker is op weg naar huis en ziet dat er rumoer is. Dan ziet hij dat een voor hem bekend persoon wordt vastgehouden door een politiehond. Hij ziet ook dat de politiehond, ondanks pogingen van de hondengeleider, te weten politieambtenaar W., de persoon die hij vasthoudt niet wil loslaten. Verzoeker wil helpen en wil zijn hand op de kop van de diensthond leggen om hem rustig te krijgen. Op het moment dat hij met zijn hand dicht bij de kop van de diensthond is krijgt hij van politieambtenaar W. met een wapenstok een harde klap in zijn gezicht. Verzoeker heeft hierdoor ernstige verwondingen in zijn gezicht en wordt een woning binnengeleid. Kort daarop laat de diensthond de persoon los en geeft de chef van dienst aan de politieambtenaren de opdracht om zich terug te trekken. Verzoeker is door vrienden naar het ziekenhuis gebracht, waar onder meer een gebroken neus en een gekneusd oog wordt geconstateerd.

Bevindingen

Visie verzoeker:

Verzoeker bracht naar voren dat hij die nacht op weg was naar huis toen hij veel rumoer zag waarbij politie aanwezig was. Hij zag dat de broer van zijn vriendin, S., tekeer ging tegen de politie. Om escalatie te voorkomen duwde verzoeker S. een woning in. Op dat moment zag verzoeker dat A. werd vastgehouden door een politiehond. Verzoeker zag dat de hond niet wilde loslaten en dat de aanwezige politieambtenaar W. de hond niet onder controle had. Politieambtenaar W. schopte en sloeg de hond zodat deze losliet, echter zonder resultaat. In een reflex liep verzoeker erop af en probeerde A. los te trekken van de hond. Dit heeft verzoeker enkele minuten geprobeerd. Omdat dit niet lukte wilde verzoeker zijn hand op de kop - en daarbij over de ogen - van de hond leggen om hem rustig te krijgen. Verzoeker gaf aan dat hij dit gewend is met de hond die hij thuis heeft. Op dat moment sloeg politieambtenaar W. hem hard met een wapenstok in zijn gezicht. Verzoeker was door de klap zeer beduusd en stond met bebloed gezicht op straat. Hij is een woning mee ingenomen en is daarna door een vriend naar de eerste hulp gebracht. Hier bleek dat de neus van verzoeker was verbrijzeld, waarvoor hij drie dagen later een neusoperatie onderging. Tevens had verzoeker een gekneusd oog. Als gevolg hiervan heeft hij een blijvende blinde vlek aan een kant van zijn oog. Ter onderbouwing van het opgelopen letsel legde verzoeker een tweetal medische verklaringen over. Verzoeker gaf aan dat hij op de bewuste avond alcohol had gedronken, maar dat hij zich alles goed kon herinneren.

Verzoeker gaf aan dat hij niet met de wapenstok had mogen worden geslagen. Volgens verzoeker was er geen sprake van een dusdanige dreigende situatie dat geweld veroorloofd was. Er was alleen paniek omdat een A. werd vastgegrepen door een hond die vervolgens niet meer losliet. Volgens verzoeker werd er niet geslagen of geschopt in de richting van politieambtenaar W. en de hond. Ook werden er op dat moment geen flesjes gegooid. Daarnaast had politieambtenaar W. hem geen waarschuwing gegeven om achteruit te gaan. Ook had politieambtenaar W. verzoeker weg kunnen duwen in plaats van de wapenstok te gebruiken.

Verzoeker voerde verder aan, dat mocht het gebruik van de wapenstok in de gegeven omstandigheden dan toch toegestaan zijn, dat dan altijd de minst risicovolle slag uitgedeeld had moeten worden, te weten een slag naar beneden. Politieambtenaar W. had nooit op het bovenlichaam van verzoeker mogen richten, omdat hiermee het risico werd genomen dat ernstig letsel zou kunnen ontstaan. Daarbij ontkende verzoeker dat hij voorover gebogen stond.

Verzoeker voerde ten slotte aan dat hij het onbegrijpelijk vond dat de politie, ook gelet op de ernst van zijn letsel, zich niet over hem had ontfermd nadat hij zo hard in zijn gezicht was geslagen.

Standpunt korpsbeheerder

De korpsbeheerder liet weten de klacht van verzoeker ongegrond te achten. Hij verwees hierbij naar het advies van de klachtencommissie van het regionale politiekorps Midden en West Brabant. Volgens de korpsbeheerder ontstond er ten tijde van de aanhouding van de persoon die een vernieling pleegde een hectische situatie, waarbij omstanders zich met de werkzaamheden van de politie bemoeiden. Hierdoor verrichtte de politie nieuwe aanhoudingen, waardoor de omstanders zich verbaal en fysiek tegen de politie keerden. Er vonden meerdere incidenten plaats in deze hectiek. Het incident tussen verzoeker en politieambtenaar W. kon volgens de korpsbeheerder niet los worden gezien van de totale hectiek waarin de politie haar werkzaamheden moest verrichten.

De diensthond van politieambtenaar W. had een jas van een omstander vast. Ondanks meerdere gegeven commando's en andere ingrijpende acties wilde de diensthond niet los laten. Daarbij stond politieambtenaar W. tegenover een groep personen, waaronder verzoeker, die zich tegen hem keerden, althans partij kozen voor de persoon in wiens jas de hond beet. Ook de collega's van politieambtenaar W. in zijn directe nabijheid waren druk bezig met het publiek, zodat politieambtenaar W. van hen weinig steun kon verwachten, aldus de korpsbeheerder.

De korpsbeheerder vervolgde dat hij het aanvaardbaar achtte dat politieambtenaar W. in deze omstandigheden zijn lange wapenstok gebruikte om de tegenover hem staande personen op afstand te houden. Politieambtenaar W. sloeg dan ook terecht naar het bovenlichaam van verzoeker, toen verzoeker zich kort bij de diensthond begaf. Niet is gebleken dat politieambtenaar W. bewust of met opzet naar het hoofd/gezicht van verzoeker sloeg, aldus de korpsbeheerder. Dat verzoeker in het gezicht is geraakt is een ongelukkige samenloop van omstandigheden. De korpsbeheerder voegde daaraan toe dat verzoeker zich willens en wetens in een hectische situatie begaf, waarin zowel door burgers als door de politie geweld werd gebruikt. Verzoeker nam daarmee de kans zelf ook betrokken te raken bij het geweld. Voor politieambtenaar W. was het niet duidelijk wat de bedoelingen van verzoeker waren. Politieambtenaar W. zag alleen een persoon die, trekkend aan de door de diensthond vastgehouden persoon, plotseling een beweging richting de hond maakte. Door zo dicht naar de diensthond te bewegen was het niet uit te sluiten dat verzoeker ook gebeten zou worden, te meer nu de diensthond onvoldoende onder commando stond, aldus de korpsbeheerder. Een beet in het gezicht was daarmee niet uit te sluiten, omdat verzoeker enigszins naar voren boog. Ten slotte gaf de korpsbeheerder aan dat het gelet op de hectiek te billijken was dat er geen waarschuwing aan het slaan met de wapenstok vooraf ging.

Wat betreft de klacht dat de politie onvoldoende zorg besteedde aan de verwondingen van verzoeker gaf de korpsbeheerder aan dat verzoeker zich na het krijgen van de klap vrijwel meteen terugtrok van de locatie. Hiermee verdween verzoeker uit het zicht van de politie, waardoor het de politie niet verweten kan worden dat geen aandacht werd geschonken

aan zijn verwondingen.

Verklaring politieambtenaar W.

Politieambtenaar W. verklaarde dat hij via zijn portofoon hoorde dat er een persoon was aangehouden wegens vernieling en dat er een grote groep mensen zich met de aanhouding bemoeide. Hij werd gevraagd om ook ter plaatse te komen met zijn diensthond. Op de plek aangekomen zag politieambtenaar W. een grote groep mensen die verbaal agressief was naar de politieambtenaren die de aanhouding aan het verrichten waren. Hij zag dat het uit de hand liep.

Politieambtenaar W. is met zijn diensthond bij een collega gaan staan om de omstanders op afstand te houden. Politieambtenaar W. had hierbij ook zijn lange wapenstok in zijn hand. Er kwam op een gegeven moment een jongen naar hem en zijn collega toe die hen aansprak. Politieambtenaar W. waarschuwde de jongen tweemaal dat hij op afstand moest blijven. De jongen trok zich hier niets van aan en kwam dichterbij, waardoor hij door de diensthond werd gebeten. De jongen begon te gillen dat de hond los moest laten, waarop er direct een aantal omstanders op politieambtenaar W. afkwam. De omstanders begonnen ook tegen politieambtenaar W. te roepen dat de hond los moest laten. De hond liet echter niet los, ondanks het door politieambtenaar W. gegeven commando 'los'. De groep was inmiddels aangegroeid tot een man of zes tot acht. Politieambtenaar W. gaf aan dat het bij de keel grijpen van de hond een techniek is om te zorgen dat de hond loslaat. Politieambtenaar W. kon echter niet voorover bukken, omdat hij dan bij de omstanders in trap- of slagafstand kwam. Politieambtenaar W. gaf aan dat hij gelet op de sfeer ook vreesde daadwerkelijk getrapt of geslagen te worden. Daarom koos politieambtenaar W. ervoor om de diensthond in zijn middenrif te schoppen. De diensthond liet echter nog steeds niet los en de omstanders richtten zich op politieambtenaar W. en zijn hond. Politieambtenaar W. zag dat zijn collega's ook bezig waren met het publiek en dat er bierflesjes naar hen werd gegooid. Op dat moment reikte een man vanuit de groep naar de kop van de diensthond. Om de diensthond te beschermen sloeg politieambtenaar W. met zijn wapenstok naar het lichaam van de man. Omdat de man voorovergebogen was werd hij in zijn gezicht geraakt, aldus politieambtenaar W. Politieambtenaar W. gaf aan dat hij geen waarschuwing vooraf gaf, omdat hij continu bezig was met de hond, de man die door zijn diensthond was vastgegrepen en de omstanders. Politieambtenaar W. benadrukte dat er sprake was van hectiek, waarbij in de directie omgeving van dit incident, er nog meer incidenten plaatsvonden. Politieambtenaar W. zag dat de man die hij in zijn gezicht had geraakt achteruit ging. Kort daarna liet de diensthond los. Hierop is politieambtenaar W. achterwaarts gegaan en heeft de situatie verder bekeken. De politieambtenaren zijn bij elkaar gaan staan waardoor er een scheiding kwam. Er werden spullen vanuit het publiek richting de politieambtenaren gegooid. Vervolgens werd er door de chef van dienst aangegeven dat zij zich moesten terugtrekken. Hierop is hij in zijn voertuig gestapt en uit het zicht gegaan.

Verklaring betrokken ambtenaren Sc., M., en L.

De betrokken politieambtenaar Sc. verklaarde dat op het moment dat hij samen met zijn collega's een verdachte van vernieling aanhield, er vrienden van de verdachte kwamen aanlopen. De groep groeide al snel tot 20 personen. De sfeer werd grimmiger en het kostte moeite de groep op afstand te houden. Er kwam assistentie waaronder politieambtenaar W. met zijn diensthond. Politieambtenaar Sc. zag dat politieambtenaar W. zijn hond uit de auto haalde en mensen op afstand hield. Op een zeker moment zag politieambtenaar Sc. dat de hond iemand had vast gebeten. Er stond een grote groep tegenover politieambtenaar W. die naar politieambtenaar W. schreeuwde. Politieambtenaar W. kreeg de hond echter niet los. Politieambtenaar Sc. heeft het incident tussen verzoeker en politieambtenaar W. niet gezien. De sfeer was grimmig en de politieambtenaren werden bekogeld met flessen.

Politieambtenaar M., chef van dienst, zag dat politieambtenaar W. alleen tegenover een groep met mensen stond. Hij verklaarde net als politieambtenaar Sc. dat de sfeer grimmig was en dat de politie met bierflessen werd bekogeld. Een politieambtenaar was door een bierflesje op zijn hoofd geraakt. Hij verklaarde tot slot dat hij geen zicht had op gewonden personen, en dat er zich ook geen gewonden hadden gemeld.

Politieambtenaar L. verklaarde dat hij en zijn collega's tijdens het aanhouden van een verdachte werden bekogeld met glazen bierflessen. De flessen spatten links en rechts van hen op de grond uiteen. Hierop drukte collega D. op de noodknop. Politieambtenaar L. verklaarde dat hij tijdens het afboeien van de verdachte vol op zijn achterhoofd werd geraakt door een bierflesje. Hij deed hiervan aangifte.

Verklaringen getuigen

Getuige A., zijnde de persoon die werd vastgehouden door de diensthond van politieambtenaar W., verklaarde dat er sprake was van een hectische situatie. Daarbij verklaarde hij in zijn aangifte tegen politieambtenaar W. dat toen hij werd vastgehouden door de diensthond, er ongeveer vier personen aan hem trokken om hem los te krijgen. De getuigen H. en S. verklaarden eveneens dat er sprake was van een hectische situatie. Geen van de drie getuigen had het incident tussen verzoeker en politieambtenaar W. gezien.

Processen-verbaal

Uit de verschillende processen-verbaal die over deze avond zijn opgemaakt volgt dat er sprake was van een hectische situatie, waarbij een groep jongeren van tussen de 20 á 25 personen, zich bemoeide met een aanhouding en zich op enig moment tegen de politie keerde. De situatie was grimmig, waarbij er tegen een politiefiets werd geschopt, beledigingen werden geuit en bierflesjes vanuit een woning in de richting van de

politieambtenaren werden gegooid. De situatie werd op een gegeven moment dusdanig bedreigend, dat een politieambtenaar op de noodknop drukte.

Uit het opgemaakte meldingsformulier geweldaanwending volgt dat het gebruikte geweld bestond uit fysiek geweld, korte wapenstok, lange wapenstok en het gebruik van een politiesurveillancehond. Dit was nodig om geweld af te wenden tegen zichzelf, collega's en goederen en zaken. Tevens was de inzet van het geweld nodig ter handhaving van de openbare orde tijdens ernstige wanordelijkheden. Daarbij staat er in het meldingformulier vermeld dat omstanders zonder na te denken op de politiehonden afliepen, waardoor de diensthond van politieambtenaar W. een omstander in zijn jas beet. Tevens heeft politieambtenaar W. zeker drie personen met de lange wapenstok stevige klappen gegeven. Ook de overige politieambtenaren hebben geweld gebruikt, waaronder schoppen en het geven van klappen met de korte wapenstok.

Beoordeling

Gelet op het uitvoerige onderzoek dat in het kader van de interne klachtbehandeling heeft plaatsgevonden heeft de Nationale ombudsman geen aanleiding gezien verzoeker, getuigen en betrokkenen ambtenaren te horen. Hij baseert zijn oordeel op de verklaringen die zijn afgelegd in het kader van de interne klachtbehandeling en de daarbij overgelegde stukken.

Ten aanzien van de klap in het gezicht met de wapenstok

Het is een vereiste van behoorlijk overheidsoptreden dat grondrechten worden gerespecteerd. Het recht op onaantastbaarheid van het lichaam is neergelegd in de Grondwet (zie Achtergrond, onder 1.). Het gebruik van geweld betekent een inbreuk op het recht op onaantastbaarheid van het menselijk lichaam. Op grond van artikel 8, eerste lid Politiewet (zie Achtergrond, onder 2.) is een politieambtenaar in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening bevoegd geweld te gebruiken, wanneer het daarmee beoogde doel dit, mede gelet op de aan het gebruik van geweld verbonden gevaren, rechtvaardigt.

Gelet op de verklaringen van de betrokken politieambtenaren, de opgemaakte processen-verbaal en de verklaringen van de getuigen stelt de Nationale ombudsman vast dat de politie diep in de nacht geconfronteerd werd met een lastig en onder invloed van alcohol verkerend uitgaanspubliek dat zich zowel verbaal als fysiek tegen de politie keerde. De politie kon door het gedrag van deze groep haar werk, te weten het verrichten van een aanhouding, niet goed uitoefenen en zag zich genoodzaakt om assistentie in te roepen. Onder de ter plaatse gekomen politieambtenaren bovenden zich ook twee hondengeleiders met hun politiehonden. De politieambtenaren probeerden het grimmige publiek op afstand te houden. De Nationale ombudsman wil benadrukken dat indien de politie in een dergelijke lastige situatie haar werk probeert te verrichten er van een burger mag worden verwacht dat hij zich afzijdig houdt van de situatie. Wanneer een burger toch

een keuze maakt zich met de situatie te bemoeien plaatst hij zichzelf hiermee in een risico situatie, waarbij mogelijk onplezierige gevolgen voor rekening van de burger komen.

Met de korpsbeheerder is de Nationale ombudsman van oordeel dat het incident tussen verzoeker en politieambtenaar W. niet los kan worden gezien van de hectiek waarin de politieambtenaren die avond optraden.

Het staat niet ter discussie dat de politiehond A. niet wilde loslaten, ondanks de gegeven commando's van politieambtenaar W. en zijn fysieke acties richting de politiehond. Terwijl politieambtenaar W. bezig was met het laten loslaten van de hond, groeide de groep om A. heen, werd er aan A. getrokken en werd er door de groep tegen politieambtenaar W. geschreeuwd. Daarbij acht de Nationale ombudsman het aannemelijk dat de andere politieambtenaren op hun beurt ook druk bezig waren met het publiek dat zich tegen hen keerde, waardoor politieambtenaar W. er alleen voor stond ten opzichte van de groep rond A. De Nationale ombudsman acht het gelet op deze omstandigheden, niet onbehoorlijk dat politieambtenaar W. zijn wapenstok gebruikte om de omstanders, waaronder verzoeker, op afstand te houden. Immers, het wegduwen van omstanders die te dicht bij kwamen is in deze situatie geen reële optie, nu politieambtenaar W. in zijn ene hand de riem van de politiehond had, en in zijn andere hand de wapenstok. Ook valt te billijken dat politieambtenaar W. in deze situatie van hectiek en paniek geen verbale waarschuwing heeft gegeven voorafgaand aan het gebruik van de wapenstok richting verzoeker. Daarbij neemt de Nationale ombudsman in ogenschouw dat het aannemelijk is dat politieambtenaar W. verbaal in de weer was met het geven van commando's aan de politiehond. De Nationale ombudsman komt dan ook tot het oordeel dat het gebruik van de wapenstok richting verzoeker in deze omstandigheid gerechtvaardigd was.

Verzoeker heeft een onjuiste keuze gemaakt door zich niet afzijdig te houden van de actie tussen A. enerzijds en de politiehond en politieambtenaar W. anderzijds. Verzoeker heeft aan A. getrokken om hem los te krijgen van de politiehond en heeft tegen politieambtenaar W. staan schreeuwen. Vervolgens probeerde verzoeker zijn hand op de kop van de politiehond te leggen, hetgeen de Nationale ombudsman inschat als een overmoedige en zeer onverstandige actie. Door zich zo nadrukkelijk met het politieoptreden te bemoeien heeft verzoeker zichzelf in een situatie gebracht waarbij de politie naar hem toe mocht reageren door middel van het slaan met een wapenstok. Verzoeker liep in deze situatie het gerede risico dat hij ook door de wapenstok kon worden geraakt in zijn gezicht. Nu er geen aanwijzingen zijn dat politieambtenaar W. verzoeker opzettelijk in zijn gezicht wilde slaan, laat de Nationale ombudsman de toedracht van de klap - stond verzoeker voorovergebogen of niet - in het midden. Immers, gelet op de omstandigheden waaronder de verzoeker in zijn gezicht is geslagen behoorde dit tot de risicosfeer van verzoeker. Dat verzoeker ernstig letsel heeft opgelopen is te betreuren, maar doet aan dit oordeel niet af. Het recht op onaantastbaarheid van het lichaam is dan ook voldoende gerespecteerd.

De onderzochte gedraging is behoorlijk.

Ten aanzien van het niet verlenen van medische hulp

Het vereiste van correcte bejegening houdt onder meer in dat overheidsinstanties zich in hun bejegening van burgers hulpvaardig opstellen. Dit brengt mee dat een ambtenaar die in een contact met een burger merkt dat deze medische bijstand nodig heeft, de nodige initiatieven neemt teneinde de burger van passende medische zorg te doen voorzien.

Verzoeker verklaarde dat hij na de klap in zijn gezicht beduusd op straat heeft gestaan en vervolgens door iemand een woning mee is ingenomen. Daarna is hij met een auto naar de eerste hulp van het ziekenhuis gebracht. De Nationale ombudsman is met de korpsbeheerder van oordeel dat verzoeker hierdoor uit het zicht van de politie verdween, waardoor de politie niet verweten kan worden dat zij geen medische bijstand aan verzoeker heeft verleend. De politie Haaglanden heeft dan ook niet in strijd gehandeld met het vereiste van correcte bejegening.

De onderzochte gedraging is op dit punt behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Midden en West Brabant uit Tilburg, is

niet gegrond ten aanzien van de klap met de wapenstok in het gezicht van verzoeker;

niet gegrond ten aanzien van het niet verlenen van medische hulp nadat verzoeker in zijn gezicht was geslagen met een wapenstok.

Onderzoek

Op 23 februari 2010 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer J. te Tilburg, ingediend door mw. mr. Van der Meeren advocaat te Tilburg, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Midden en West Brabant. Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Midden en West Brabant, werd een onderzoek ingesteld.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van verzoeker gaf geen aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

De korpsbeheerder gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie:

het verzoekschrift van 18 februari 2010;

het intern klachtdossier van het regionale politiekorps Midden en West Brabant, met bijlagen, waaronder:

pleitnota van verzoeker overgelegd tijdens zitting klachtencommissie van 22 juli 2009;

de beslissing van de korpsbeheerder van 13 november 2009;

het advies van de klachtencommissie van 22 oktober 2009;

de verklaringen afgelegd tijdens de hoorzitting van de klachtencommissie van 22 oktober 2009 door getuigen A., H., en S.

verklaring politieambtenaar W. van 20 mei 2009 en 23 juli 2009;

verklaring politieambtenaar Sc. van 27 mei 2009;

verklaring politieambtenaar M. van 2 juni 2009;

proces-verbaal van bevindingen, opgemaakt door politieambtenaren L., Sc., D. en O. d.d. 31 januari 2009;

proces-verbaal van bevindingen, opgemaakt door politieambtenaren Sc., W. en L. d.d. 1 februari 2009;

Meldingsformulier geweldaanwending, opgemaakt door politieambtenaar M., d.d. 31 januari 2009.

Medische verklaring overgelegd door verzoeker van mw. dr. L., oogarts, d.d. 28 mei 2009 en de heer dr. G, KNO Arts, d.d. 22 april 2009.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Grondwet

Artikel 11

"Ieder heeft, behoudens bij of krachtens de wet te stellen beperkingen, recht op onaantastbaarheid van zijn lichaam."

2. Politiewet

Artikel 8, eerste lid

"De ambtenaar van politie die is aangesteld voor de uitvoering van de politietaak is bevoegd in de rechtmatige uitoefening van zijn bediening geweld te gebruiken, wanneer het daarmee beoogde doel dit, mede gelet op de aan het gebruik van geweld verbonden gevaren, rechtvaardigt en dat doel niet op een andere wijze kan worden bereikt. Aan het gebruik van geweld gaat zo mogelijk een waarschuwing vooraf."